

Гайдюк № 143.

Кузьня чырвоных камандзіраў.

7 год Аб'яднанай вайскавай школе імя Ц. В. К. Беларусі.

Ад пастуха—да чырвонага камандзіра.—На фабрыкі і заводы з вайсковымі водамі.—Комсамалец—прыкладным курсант і грамадзін працаўнік.—Што нажучь выпускнікі аб школе.

Пераможцам у будучых бойках.

ЦК ЛКСМБ шле шчырыя прывітаньне курсантам і камандам-політычнаму складу Аб'яднанай Вайскавай Школы імя ЦВК Беларусі ў дзень 7-гадовага існавання.

7 год слаўнай працы школы былі накіраваны на падрыхтоўку навабелу пераможцаў Чырвонай арміі ў прадстаячых ілісавых бойках.

У дзень 7-годзьдзя школы мы зьвяртаемся да курсантаў—няхай жыве яшчэ большае паглыбленьне якасьці работы школы, нагутнасьць Чырвонай арміі.

Сэкрэтар ЦК ЛКСМБ А. БАРАНЬНІКАЎ.

Кузьня чырвоных камандзіраў.

Сьвята ВВШ сьвяткуе 7-мігадовы юбілей свайго існавання.

У той час, калі хмары агучаюцца над Савецкім Самзам, погляды працоўных Беларусі павінны быць прыкованы да юбіляра. Кожны рабочы, селянін і асабліва комсамалец павінен прасякнуць адной думкай—«узманіць Аб'яднаную Беларускаю Вайскавую Школу—кузьню чырвоных камандзіраў».

За 7 год свайго існавання не адну сотню падрыхтаваных, кваліфікаваных таварышоў паслала школа ў вайсковыя часткі на аддзельную працу. На ўсёй Беларускай Вайскавай Арганізацыі ў Менску, Віцебску, Магілёве, Смаленску і г. д. выноўляюцца камандзіры з ВВШ.

Комсамол Беларусі павінен ведаць, што школа на 70 проц. ўкомплектавана з комсамольцаў, што комсамольскі калектыў зьяўляецца сапраўды першым памочнікам камандам-політычнаму складу ў справе багавольнасьці школы, што комсамольскі калектыў зьяўляецца першым заахвочальнікам у справе вяртання рабочай і пачынальнай моладзі г. Менску.

Адкуль адказнасьць Беларускага комсамолу і ў першую чаргу яго кіруючых органаў за перад партыяй, так і перад школай павялічваецца, бо комсамол пасылае туды сваіх таварышоў, бо яны будуць у будучыні схваткаў з ворагамі вясельлі свае разьдэле, роты, а можа і аэрыялі (а гэта будзе) вайсковыя часткі ў бой.

Кожнае лета пры абвешчэньні аб наборе ў школу трэба вылучаць у першую чаргу рабочых, батракоў і сялян-беднякоў з вытрымальных комсамольцаў, якія перапасылі-б усю цяжкую 3-4-гадовага навучаньня вайскавай справе. Трэба растлумачыць, што навучаньне трымаць аб'ём, а потым вучыць іншых, гэта на тое, што асобы ў цёмных касцёр алазак. Служаць рабочай клясе, быць на ўзброенай часткай, мець вытрымку, адвагу—«трошкі» пачаць.

Трэба скарыстаць імгненьне пераможцаў агучанай падрыхтоўкі тых комсамольцаў, якія жадаюць паступіць у школу, але яны маюць патрэбу аднаўленьня. Гэта больш за ўсё датычыцца вайсковых афіцэраў, бо мы маем прыклады, калі батракі, ці селянін, на вытрымліваньні заліў, а болем у сэрцы, ідуць назад дадому. А нам якраз такія сацыяльна-близкія і жадаючыя вучыцца і патрэбны.

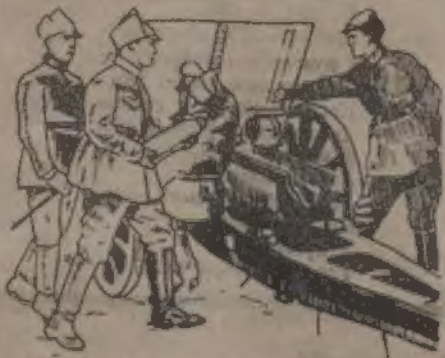
Штотыднёва падтрымліваюць сувязь з пачынальнікам і школу, падбадзяюць іх, інфармаваць аб жыцьці і становішчы свайго ачаўкі, арганізуюць, прасіць ад іх саветы па справе вяртання.

Пры провадках у нас шмат абавязаньняў, урачыстых прамог, а потым... сьмяятайся звалі. Такія паставы пачынаюць нікуды не варты. Сувязь, таварыскія парадкі, дапамога сем'ям пасланных—не пачынаюць сходаць з парадку дню ачэкаў і райкоў.

Мы сьвяткуем юбілей школы не для сьвята. Сьвята блэ маты—пачынаць. Напавінь яшчэ раз аб тым вяртання ўдзель, які прымае комсамол у будучыні Чырвонай Арміі, напавінь яшчэ раз аб галоўных задачах арганізацыі рабоча-сялянскай моладзі—вось мэта юбілею.

Няхай-жа жыве наш комсамольскі юбіляр—А. Б. В. Ш.

В. В.

Па фабрыках і школах.

Нашы комсамольцы ведаюць, што мы можам перамагчы толькі тады, калі будзе моцны туд, калі ўся рабоча-сялянская моладзь будзе вяртання.

Вось чаму зьдзя на кожным дзень у часы пазашкольнай працы вы убачыце нашых курсантаў ідуць са стрэльбай, дыяграмамі і другімі матэрыяламі пад па-

Курсанты вывучаюць кулямёт.

хай па фабрыках і заводах, па школьных установах. Там яны вяртаюць моладзь.

Пачынаючы з шустрых фабрычак МШУ, з Рабфаку і ВДУ, с. г. майстарні імя Бурбіса, Мадфаса, агульна-адукацыйных курсу і калёжыя Камароўскіх атрадам юных пінараў, усюды вы убачыце нашых комсамольцаў.

Маюцца ў нас і неахопны. Калі мы прыходзім ці на завод, ці ў школу, дык часам прыходзіць чакаць 20-30 хвілін, а то і даўжэй.

Зусім не па вайскавай забароне наша моладзь на заняткі, а для курсанта час дарагі.

Трэба з боку рабочай моладзі добра арганізаваць да вяртання і не спадзявацца толькі на асяцкі. Вайскавая самаадукацыя кожнага наладжана рабоча—вось наша задача.

Больш уцягваюць моладзь у гурткі, у Осавіахім. Калі тых наш будзе гатоў мы скажам: «Нам не страшны ворагі».

В. Грыневіч.

Падкован на абедзе-ве нагі.

Сам да паступленьня ў школу працаваў на лесавым заводзе ў г. Віцебску. У 1924 годзе праз профсаюз атрымаў камандзіроўку і саў у АБВШ на гарматына аддзяленьне.

За 4 гады ў вяртання. Кругові мой пачынаўся. Я атрымаў яны агучылі, дык і політычную сярэдняю адукацыю, а галоўнае я чытаў ведаў вайсковую справу, падкован на абедзе нагі. Маю прантычныя навагі, як па комсамольскай, так і па партыйнай рабоце.

Цяпер я веру ў сваю моц і буду не апошнім у барацьбе рабочае клясы за набудову сацыялістычнага ладу.

Антось Ярмаковіч.

ВЕЧАРАМІ ЗА КНІГАЙ.

Яны мы вучымся ў політшколах і політгуртках.

Узмацнім політадукацыю.

(Смалявічы).

Райком ЛКСМБ надаў права абследваньне працы комсамольскіх політгуртоў. Праца апошніх распачалася са спазьненнем (другая палова лістапада) дзякуючы несвачасоваму атрыманьню падручнікаў. Пліска ачэйка павяч яшчэ не распачала працы, дзякуючы надбаваньні з боку бюро ачэйкі.

Неадвальна паставіла мэты працы. У большасці заняткі праводзіцца так: кіраўнік чытае,—слухачы слухаюць, а потым паўтараюць. У выніку зьявіліся ўсвасеньне пытаньня. Тэорытычная праца політгуртка на ўзвышэньні з практычнай, што таксама адбываецца на ўсвасеньні слухачамі.

У большасці політгуртоў не зьявіліся ачэйкі, няма дзеньнік. Комсамольцы-адзіночкі, жывучы ў аддзяленьні ад ачэйкі на 5-7 верст політгуртоў, ачэйка не ахоплена і ніякіх ведаў па політадукацыі ад бюро ачэйкі з атрыманьня.

Ячэйковы комсамольскі актывіст ахоплена партгурткамі, дзе і набывае сваю політадукацыю.

У мястэчку распачала працу школа рабочай моладзі і комсамольскай політшколы. 32 комсамольцы вучыліся ў партшколе студэнтары—рыхтуюцца да пераходу ў партыю.

Алесь Ліпінскі.

Так узяліся, што толькі трымайся!

(Старобін, Бабруйшчына).

Спэці мы з пачынаючым. Але цяпер так узяліся, што толькі трымайся! Пры двух нестачках ачэйкіх працуе стацыянара, вяртання школа рабочай моладзі і гурткі па вывучэньні гісторыі ЛКСМБ. Заняткі, асабліва ў студэнтары, праходзіць жвава. Бенка абстаіць справу рабочай і сялянскай моладзь, акую яны прымаюць у гурткі, мотывуючы тым, што «адны кіраўнікі на справіда». Гэты неахоп трэба свачасова ачышчыць.

Пачаў ачэка ідзе вельмі жвава і цікава. Мэтад набудова на актывісцкі і самадзейнасьці комсамольцаў. Кожнае пытаньне, раней чым кіраўнік дасць выказ, абавязваецца ўсім калектывам. Асабліва зацікавілі і выклікала масовыя спрэчкі пытаньне аб тым, ці кляса—сялянства, як разумець дыктатуру проле-

тарыату ва ўмовах пераважнасьці селянскіх гаспадарак?

Вялікі неахоп яшчэ ў тым, што на-ла падручнікаў. Праўда, мы ачэйка калектыўна, прапрацоўваем заданьні на аднаму падручніку. Але гэта значна пера-рашчае ў працы.

М. Білько.

Кожны вечар за кнігай.

(Рачыца).

У гэтым годзе заглядаецца ачэйка праца да вучбы сярод рабочай моладзі. Адною толькі вяртання школай ахоплена 325 чалавек. Шмат работ займаюцца ў політшколах і партшколах.

У горадзе ачэйкіліся яшчэ даўно вяртання школы. На фабрыцы «Дзюп» ужо

пачаўшы вяртання і політшколы. Мы глядзячы на вялікую колькасьць ішчэ, мясца яшчэ на мала мадэляў, які ні на вучыцца.

Трэ было-б ачэйкам арганізаваць для гэтай часткі моладзі гурткі

Стольбэрг.

35 чалавек і 1 кніжка.

(Мястэчка Бяроза, Меншчына).

Заняткі ў політшколах нашэ моладзь вельмі зацікаўлена. Колькі школы, у якіх займаюцца на 30-35 чалавек.

Дрэнна толькі тое, што на гэты дзень

слухачоў мясца ўсё адна ачэйка, і акрамя таго, кіраўнік таксама асуджаны, што пераважна наладзіць працу ў школе.

Хаўцэвіч.

„Хто такі Чарвякоў?—ня ведаем“.

(Магілёўскі Белпадтэхнікум).

Яны толькі вяртаюцца комсамольцы ў тэхнікум—ачэйка ажыццяўляе працу. Заражэ для азнамленьня з нова-прыбылымі комсамольцамі першага курсу, бюро за-служала кожнага комсамольца аб яго пра-цы, політычным разьвіцьці і ішч. Гэта рабілася ў метах дачы яму пасильнай працы.

В політправерні комсамольцаў АПА в-ісілі ачэйкі вылілася, што частка ком-самольцаў зусім не разьбіраецца ў быту-чым політычным і грамадзкім жыцьці. Былі выпадкі, калі «Навожны Камісар Унутраных і Унешніх Спраў» вяртаўся ў СССР усяй сьвэржонай і г. д.

Былі створаны 3 гурткі: гурток су-часнасьці, які прапрацоўваў матэрыял па гавэтах, яго ваводзілі комсамольцы істу-дэнт першага курсу. Другі гурток пра-

цаваў па гавэце «Правда». І трэці гурток, куды ўваходзілі студэнты старэйшых курсу, прапрацоўваў матэрыял на часо-пісі «Большавік».

Гурткі добра дапамагалі студэнтам быць у курсе сучаснага політычнага асяленьня.

Ул. Сучіца.

Дайце памяшканьне!

(Ворша).

Ужо калі двух месяцаў працуе наша комсамольская політшкола, але добрага памяшканьня ўсе яшчэ няма. Гуртоў у нас больш чым 12, а пакоў дзеля за-

няваў усяго 4. Асьвятленьне ў класах яшчэ дрэняе і слухачы псуецца свае вочы.

Акругком, ачэйкі ўвагу!

БЕЛІЦКАЯ ЯЧЭЙКА.

(Сеньненскі раён).

Ячэйка арганізавана ў 1925 годзе. У 26 годзе ачэйка адчыніла лікуныт, які ўтрымывала на свае сродкі ноўнасьці і навучыла грамадэ 19 асоб. Для лікуныт ачэйка самастойна вышлісала газэты і ішчу літаратуру. Пры рабоча-газе ў клябе ачэйка адчыніла куток «ПН».

Дзякуючы бюро ачэйкі на Беліцкаму сельсавету ў гэтым годзе працавала 2 лікуныт. Усяго на лікунытах вучыцца 52 чалавекі. Акрамя тагога ішчэ адна навука на 12 асоб. Беліцкая ачэйка «ПН» адала ў райсаюз 45 рублёў. Уся праца ачэйкі асьвятляецца ў насьвядзенай газэце.

Шчыра дзякую за выхаваньне.

З малых гадоў у батрачых, пасейу онат у сьм. Гарбачэвічах, што на Бабруйшчыне. У 1925 годзе Акруткам мяне накіравалі ў АБВШ.

Прачытаўшы 3 гады, на маю параўнаць сабе з тым, што быў раней. Цяпер мяне на-вучылі разьбірацца ў міжнародным становішчы, а апраўме клясавую барацьбу. Цяпер я ўмію на тэліні лавіць пачаць, але ўмію

уладваць такою складанай машынай, як гар-маты.

У дзень 7-ай гадавіны шчыра дзякую камандам-політычнаму складу школы за выхаваньне і адука-цыю.

Я не магу выказаць тых пачынаў, т-го энтузіязму, з якім гатоў узяцца на сьм-чонны школы за вяртання тых пастухоў, якіх я быў сам да паступленьня ў школу.

Янка Насычончык.

Янка—камандзір.

2 малых гадоў Янка быў пастухом. Ягоны, балоты, дуда... жарон... сьмалі ўсё яго жыцьцё. Ахоч ён быў і да ішту-нак. Ведаў 25 год, але дзінодлага не чадаў. На магчымасьці пастуха і на пан-скае дора: лавіў у сад за аблымамі, ва-галіў у школу вайсковых жароў. Не ба-ўся, што калі зьдзіць ажаном, дык вы-сеча крышова на мяккім месцы.

Зімом Янка бегав у школу, вучыўся прыкладна, арганізоўваў сьнежныя бойкі. За сваю жывасць на раз атрымаў ад пастухніка лавы.

Пачалася вайна... Цягнуліся войскі па шляху Бабруйск—Слаўск. Любіў Янка быць блізка калі шляху, паглядаць на салдат, трыбці сваёй пастухіцай дудой. Брычды на быдла... «падаваць каманду»... Але на слухалі яго... Захацелася Янку зьдзіць сабе стрэльбу. Але-ж дзе яе зда-будзец?

Зьдзістраваў лук замест стрэльбы, нара-біў стрэл... прыкладна пачаўшыся пападаць у вораг... нават пастуха адін раз на я-ту забіў...

Прышоў Янка ў школу. Гадзілі-пьяма партрэт «Міхалі», ае шэфіду закінулі... Думаў і махліца ня треба... на

маліху галіюць... Потым, як пачаліся «завіруха», Янка ня мог апраўмаць Янка, што гэта робіцца на сьведзе. Вальшавікі... Неімы... Палажкі...

Пачаўся фронт у іх сьм. Кожны ме-сяц стралялі. Гарматы бухаюць... жу-жыць внарады... Адым такім внарадам яго любімою кароўку забіла... Завоў Янка сабе гарматы. Расчэніў кіёк, заб-жыць камель, ды як пусьціць! Віжыць як анарад... што сапраўдны гарматы...

Двадцаты год... Супакоілася крыху... Быў Янка ўжо пятаціціціціціці хва-чухом. І калі з Бабруйску прыехаў «лян-структар» і сабраўшы шкою моладзі, аб-вясціў аб залісе ў комсамол, падышоў і Янка абуты ў вальшавікі лавіць:

— Стрэльбу дадуць?

— А не-жа з бандытамі біцца бя

стрэльбы?

— А можа хуляміт і гарматы да-

дуць?

— Даві, дык не дадуць, а навуцаць,

як страляць треба—ухмыльнуўся «лян-структар».

— І гэта добра, усь-ж такі я кіе!

Ходзіць Янка ў ачэйку... А праз некаль-

ры час, Добра апраўмеў задачы комса-

молу, стаў сур'ёзным, актывна ўдзель-

ва працу.

Але дзе тут да працы? Трэба са-стрэльбаю партаваць у Выханком, ісці ў аблаву. Там бандыты алыбіліся,—тра-ба з атрадам туды скакаць...

На чутна бандытаў... За мірную пра-цу ўзялася ачэйка. Янка ўжо—сіль-вайшчонку—кандыдат партыі. Падмаюць сельскую гаспадарку, арганізуюць калек-тыў, усюды Янка першы.

У 24-м годзе прыходзіць з Акрутка-молу паперка, аб набору ў вайскавую школу... Заварушыўся Янка. Прасіць ачэйку камандзіраваць яго.

— «Які-ж ты грамадзін, куды-ж ты пойдзеш?»

— «Нічога»—адказаў Янка. — Як небудзь вытрымаю салікі.

А вось чацьверты год ужо вучыцца Янка ў АБВШ, рыхтуюцца стаць чыр-воным камандзірам.

Ужо ня кіеў і каманьнем, а сьмал-наў машына—гарматы—якой ён ўладзе добра. Прыцел 7—0, труба 7—2, упр-овень—больш 0—02... Праваю гарматаю «агонь»... і снарад бухае, анісвае ду-г у паветры, ляціць туды, куды яго на-кіроўвае Янка...

Так з Янка пастуха выхоўваецца чыр-воны камандзір.

Воінаў.

